

Ποιος λατρεύει τις Κασσάνδρες;

Του ΜΑΝΩΛΗ ΚΟΤΤΑΧΗ

Ο φίλος μου ο Κώστας Γεωργίου συνηθίζει να λέει με τη γνωστή δγκικότητα ότι κάποιος πρέπει να μένει στην άκρη και να σκέφτεται σ' αυτή τη χώρα. Δεν μπορεί να είναι όλοι στην πρώτη γραμμή! Υποτίθεται ότι στο παρελθόν κυβερνούσε η Δεξιά και σκεφτόταν η Αριστερά, αλλά μετά την οδυνηρή εμπειρία της διακυβέρνησης της δεύτερης κάθε... σκέψη έχει απομακρυνθεί από αυτήν.

Διαβάζω αυτές τις μέρες το νέο βιβλίο του αγαπημένου Μίμν Ανδρουλάκη, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ποιος το ξέρει» (εκδόσεις Πατάκι). Θα γράψω σε άλλο σημείωμα για τις αποκαλύψεις που κάνει για

τα από ένα μεγάλο δίλημμα προεμίας σε αντίστοιχους καιρούς. Το 2009 ο Μίμν με το βιβλίο του «Ε, πρόεδρε» προειδοποίησε τον αρχηγό του την ώρα που έκανε οερφ στον λαϊκισμό πως η πατρίδα μας θα πληρώσει ακριβώς όσα συνέβαιναν στον υπόλοιπο κόσμο αν δεν λάμβανε αμέσως τολμηρές αποφάσεις. Ο κατακλυσμός του 2008 από την πρώτη κρίση του αμερικανικού καπιταλισμού προκάλεσε τεράστια προβλήματα στον τραπεζικό τομέα στην Ευρώπη. Μεταδιδόμενα. Αλλά εμείς τότε ασχολούμασαν με το Βατοπαιδί, τον Ζαχόπουλο και άλλες ασήμαντες παραπολιτικές, όπως απεδείχθη στο πέρασ του χρόνου, ιστορίες. Πού καιρός για σκέψη!

μα του χρέους παγκοσμίως. Αναλυτικότερα: Η δυτική δημοκρατία απειλείται πολύ σοβαρά. Ο εν ενεργεία πρόεδρος των ΗΠΑ έκανε χρήση της εξαιρετικής προνομίας που του δίνει το Σύνταγμα και απένειμε χάρη στον υπόδοκο γιο του. Ο αρχηγός της εκτελεστικής εξουσίας κατήργησε με μία υπογραφή του τη δικαστική εξουσία. Στην αντίκωσα στη Δύση και στο NATO Ρουμανία έγινε το ακριβώς αντίθετο. Η δικαστική εξουσία με μία απόφασή της κατήργησε τη λαϊκή κυριαρχία, τη δημοκρατία και την επερχόμενη εκτελεστική εξουσία. Ακύρωσε τον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών. Στη Νότιο Κορέα η δημοκρατία έφερε τον στρατιωτικό νόμο, το Κοινοβούλιο τον κατήργησε και το ίδιο Κοινοβούλιο κράτησε τον... δικτάτορα στην εξουσία. Είναι προφανές ότι η δυτική δημοκρατία υπό προϋποθέσεις επιδεικνύει ισχυρότατες τάσεις ολοκληρωτισμού. Το παμπάλαιο «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα» βρήκε εφαρμογή κάθε μέρα στη Δύση του Διαφωτισμού και του ορθολογισμού. Η δημοκρατία έχει αξία στη Δύση μόνο όταν εξυπηρετεί και στεφανώνει τη σκοπιμότητα. Σε διαφορετική περίπτωση η δημοκρατία αποτάσσεται στο όνομα των εξωτερικών εχθρών.

τα το ιερό, αλλά ήταν κοσμικά δημιουργήματα μόδιστρον. Μετέτρεψαν την Παναγία σε πασαρέλα. Ωστόσο, την ώρα που ο καθολικισμός κάνει ερείσματα σε όλο τον κόσμο και οι εκκλησίες του, άδειες από πιστούς, πωλούνται στη Γερμανία και μετατρέπονται σε μπαρ, η Ορθοδοξία επιλέγει με την παρότρυνση της πολιτικής τον δρόμο της διάσπασης και του υλικού συμφέροντος. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος θεώρησε εύλογη τη συγκυρία να στραφεί ευθέως κατά του νέγτη μιας μεγάλης ορθόδοξης χώρας όπως η Ρωσία, του προέδρου Πούτιν, και να διακηρύξει τον πόθο του για την ένωση των Εκκλησιών μέσω του κοινού εορτασμού του Πάσχα. Σε κάποιους έδινε εξετάσεις! Ενώ στην Ελλάδα η ηγεσία της Εκκλησίας έχει στον νου της πώς να πιέζει ανώτατους δικαστές του ΣτΕ για ναβάλει χέρι στα αμόλυμνα μοναστήρια ψυχαστήρια που δημιουργήσαν οι άγιοι με τις διαθήκες τους ακριά από την επιρροή αυτής της πατροκίνου Εκκλησίας. Το ενδιαιφέρον της, αντί να δει τι γίνεται πραγματικά στον κόσμο με τις διώξεις χριστιανών στη Συρία, είναι τι θα απογίνουν τα... 13 εκατομμύρια ευρώ του ταμείου της ορφανής «Κιβωτού». Το πλέον συγκλονιστικό είναι ότι το πλήρωμα της Ορθοδοξίας σε καιρούς δύσκολους ξεμακραίνει από την ηγεσία, ενώ θα έπρεπε εκείνη να κάνει τα πάντα να το κρατήσει κοντά της. Στη Ρουμανία ο άσμος ακροδεξιός πρόεδρος κέρδισε σχεδόν το 25% των ψήφων μιλώντας για την Ορθοδοξία. Στην Ελλάδα υπάρχουν ιερές μονές οι οποίες κατακλύζονται όλο τον χρόνο από Βαλκάνιους ορθόδοξους, όπως Σέρβους, Μαυροβούνιους, Ρουμάνους, Σκοπιανούς, Βουλγάρους, αλλά και Ρώσους που αφήνουν στην άκρη τη γεωπολιτική της Δύσης, κάνουν χιλιόμετρα και προσεύχονται όλοι μαζί με τους Έλληνες στον κύριο ημών Ιησού Χριστό. Μακριά από εθνικές διαφορές.

Το τέλειο κοκτέιλ για εξεγέρσεις και αναταραχές: η υπονόμευση της δημοκρατίας στη Δύση, ο θρησκευτικός φανατισμός στη Μέση Ανατολή, ο αναθεωρητισμός των συνόρων στον Βορρά και η κρίση χρέους στην Ευρώπη

το πόσο τραγικά λίγος και απαραίσκευος ήταν ο Παπανδρέου για τη διαχείριση της οικονομικής κρίσης του 2009, όταν εξελέγη πρωθυπουργός (επιβεβαιώνει πλήρως τη Μέρκελ), γιατί το ενδιαφέρον του βιβλίου επί της αρχής είναι η επικέντρωσή του στις... Κασσάνδρες. Ο ίδιος ο Ανδρουλάκης επιφύλαξε αυτόν τον ρόλο στον εαυτό του σε μια πολύ κρίσιμη περίοδο για τη χώρα και το ΠΑΣΟΚ, του οποίου ήταν βουλευτής την εποχή εκείνη. Και παρά το γεγονός ότι προειδοποίησε με βιβλία ότι η πατρίδα μας ήταν από το 2008 χαμένη στη δίνη μιας φοβερής εσωστρέφειας που δεν παρακολουθούσε τι συνέβαινε στον περίπλοκο κόσμο που ζούμε μετά την πώση του υπαρκτού οσοισαλισμού, στην περίμετρό της, κανείς δεν τον πίστεψε. Κανείς δεν τον πήρε στα σοβαρά. Κανείς δεν επωφελήθηκε από τη διορατικότητα της Κασσάνδρας. Μάλλον ενόχλησε το κόμμα του, πάρα εισακούστηκε.

Παρατηρώ όλα όσα συμβαίνουν στον κόσμο την τελευταία εβδομάδα, με αποκορύφωμα αυτό το Σαββατοκύριακο, και διαπιστώνω ότι ζούμε μέσα στις ίδιες αιτιαπάτες και μέσα στις ίδιες εσωστρέφεις. Ο νέος κόσμος το 2025 θα είναι πιο περίπλοκος παρά ποτέ γιατί η κρίση κυπά σε πολλά μέτωπα. Κυπά την ίδια τη δημοκρατία στη Δύση. Στην καρδιά της (ΗΠΑ, Γαλλία, Γερμανία), αλλά και στην περιφέρειά της. Η κρίση αναβιώνει θρησκευτικούς φανατισμούς στη Μέση Ανατολή, οι οποίοι κινούνται για να φτιάξουν κράτη. Ξεσκεπάζει και απογυμνώνει τις χριστιανικές ηγασίες στη Δύση, την ώρα που ο ίδιος ο χριστιανισμός και ιδιαίτερα η σφριγηλή Ορθοδοξία είναι σε ανοδική πορεία, σε αντίθεση με τον καθολικισμό (στις ΗΠΑ οι πιστοί απογοητεύτηκαν από την ταύτιση της Καθολικής Εκκλησίας με τις φαρμακευτικές στην πανδημία και κάνουν στροφή). Και, βεβαίως, η κρίση αυτή φέρνει στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας το ζήτημα του χρέους παγκοσμίως.

Οι ισλαμιστές Την ίδια ώρα ο ριζοσπαστικός ισλαμισμός προελαύνει και θέτει σε κίνδυνο τόσο την περιφερειακή σταθερότητα όσο και τις χριστιανικές κοινότητες της Μέσης Ανατολής, στην οποία είναι εγκατεστημένα αιώνες τώρα τα ορθόδοξα Πατριαρχεία των Ιεροσολύμων και της Αντιοχείας. Είναι τέτοιος ο φανατισμός που επικρατεί, ώστε σήμερα γίνεται αντιληπτό η ενδοχομένως υποκρύπτεται μετά τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας και της Μονής της Χώρας σε τέμενος. Η Αγία Σοφία ήταν η αρχή. Η προοπτική να αποκτήσει η Κύπρος και η πατρίδα μας ισλαμικό χαλιφάτο μια ανάσα από τα σύνορά τους είναι πλέον πάρα πολύ ισχυρή. Άλλο τόσο ισχυρή είναι η πιθανότητα, όπως κάποιος σήμερα νοσταλγούν τους... δικτάτορες στις χώρες όπου έγινε η Αραβική Άνοιξη και αντικαταστάθηκαν από φανατικούς ισλαμιστές, να τους νοσταλγήσουν και στο μέλλον. Ο κίνδυνος αυτός όμως, αντί να κινητοποιεί τον χριστιανισμό και την Ορθοδοξία, τους κρατά σε ύπνωση. Τα εγκαίνια της Παναγίας των Παρισίων αποκάλυψαν ένα καθολικό ιερατικό προσωπικό ενδεχόμενο με άμφια που δεν είχε τύπο

Ζούμε αυτήν την περίοδο έπει-

πλήξουν την ενόπια της Ορθοδοξίας στον Βορρά και το ίδιο καιροσκοπικά το ριζοσπαστικό Ισλάμ για να ελέγξουν τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή; Αυτή η αμοραλιστική Δύση χρησιμοποιεί ταυτόχρονα τους φανατικούς τζιχαντιστές για να διώξει τον δικτάτορα Ασαντ και τους φιλειρηνικούς ορθοδόξους για να ελέγξει τις εξελίξεις στον Βορρά και στα Βαλκάνια! Χωρίς να γνωρίζει και η ίδια ότι σπέρνει ανέμους θυελλώδεις.

Και, βεβαίως, εκτός από τη δημοκρατία και τις θρησκείες των οποίων οι ηγεσίες καθίστανται αθύρματα γεωπολιτικών παιγνίων, υπάρχει και το χρέος. Η οικονομία. Εμείς εδώ και καιρό ζούμε τον μύθο μας και δεν καταλαβαίνουμε τον συνδυασμό της περιπλοκής των κινδύνων που φέρνουν η υπονόμευση της δημοκρατίας, ο θρησκευτικός φανατισμός, ο κατ'επέκταση αναθεωρητισμός και η επιδείνωση του οικονομικού κλίματος στην Ευρώπη.

Εξεγέρσεις

Είναι το τέλειο κοκτέιλ για μεγάλες ιστορικές εξεγέρσεις. Δεκαπέντε χρόνια μετά το 2008 όλα είναι ώριμα για να καταστεί η Ευρώπη παρανάλωμα του πυρός. Είτε με την κρίση χρέους που πυροδοτεί το γαλλικό πρόβλημα είτε με την παράταση του πολέμου που επιδιώκουν κάποιοι στην Ουκρανία και εκτοξεύει το ενεργειακό κόστος, ή με νέο προσφυγικό κύμα από τη Μέση Ανατολή. Οι Κασσάνδρες που τα λένε αυτά δεν αρέσουν. Διότι χαλούν τον μύθο. Διότι εδώ όλα πάνε καλά. Εχουμε σταθερότητα. Εχουμε 95 δισ. για το Ταμείο Ανάκαμψης, ασχέτως αν τα μετατρέπουμε σε επιδόματα, σε παροχές και σε έργα για την οικονομική ολιγαρχία. Εχουμε 22 δισ. ευρώ έσοδα από τον υπερ-τουρισμό, έστω κι αν η συντριπτική πλειονότητα από αυτά πάει στις τσέπες πολύ λίγων και όχι στην ανάπτυξη.

Και, βεβαίως, στο μέλλον θα έχουμε και άφθονο φυσικό αέριο, αν μας αφήσουν οι γείτονες να κάνουμε γεωτρήσεις νοτίως της Κρήτης. Γενικώς, όπως έλεγε παλαιά και η διαφήμιση, ζούμε στον κόσμο του Μάρλμπορο! Θέλουμε σταθερότητα και δεν ξέρουμε πόσο επισφαλής είναι λόγω της διεθνούς ρευστότητας. Αισθάνομαι καμιά φορά σαν τον Μίμη. Βλέπω τα ημερομηνία όπως και κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος, δεν πρωτοτυπώ, αλλά αισθάνομαι και πολύ μόνος. Όπως και πολλοί άλλοι που τα βλέπουν. Διότι διαταράσσουμε το πάρτι. Οι Κασσάνδρες δεν αρέσουν. Διότι έχουν άδικο επειδή έχουν δίκιο πολύ νωρίς. Δικαιώνονται όμως. Πολύ αργά και συνθήτως πάνω στα συντρίμια. Ευχόμαστε αυτή τη φορά όχι!